અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

ગુજરાત હાઇકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૪૦૯/૧૯૯૪

વિથ

ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નં. ૫૨૫/૧૯૯૩

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

==========

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગેનો કાયદાનો કોઈ મહત્વનો પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

==========

ગુજરાત રાજ્ય....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

હુસેનશા નથ્થુશા ફકીર....સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

==========

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે એડિ. પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એમ.એચ. ભટ્ટ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી અપૂર્વ એ. દવે

==========

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૦૪/૦૩/૨૦૧૫

સંયુક્ત મૌખિક ચુકાદો

૧. બંને બાબતો નીચલી અપીલ અદાલતના એક જ ચુકાદા અને હુકમમાંથી ઉદ્ભવતી હોવાથી, તેમની સંયુક્ત સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવી છે અને આ સંયુક્ત ચુકાદા દ્વારા તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

૨. અપીલકર્તા – રાજ્ય દ્વારા સજામાં વધારો કરવા માટે ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૪૦૯/૧૯૯૪ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં સેશન્સ જજ, સાબરકાંઠા જિલ્લો, હિંમતનગર (સંક્ષિપ્તમાં, 'નીચલી અપીલ અદાલત') ના તારીખ :

૧૪.૧૨.૧૯૯૩ ના ચુકાદા અને હુકમને પડકારવામાં આવ્યો છે, જે અન્વયે ટ્રાયલ કોર્ટે મૂળ આરોપીને આઇપીસી ની કલમો ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યો હતો અને તેને ત્રણ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારી હતી, જ્યારે દરેક કલમ હેઠળ દંડની રકમ અને દંડ ન ભરે તો ભોગવવાની સજા યથાવત રાખી હતી, એટલે કે આઇપીસી ની કલમો ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ પ્રત્યેક માટે રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ ભરવો અને દંડ ન ભરે તો દરેક કલમ હેઠળ વધુ ત્રણ મહિનાની સખત કેદ ભોગવવી.

૩. જ્યારે મૂળ આરોપીએ નીચલી અપીલ અદાલતના દોષિત ઠરાવવાના ઉપરોક્ત ચુકાદા અને હુકમને પડકારતી ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નં. ૫૨૫/૧૯૯૩ દાખલ કરી હતી.

૪. ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલ ફરિયાદપક્ષના કેસની ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે ભોગ બનનારના પિતાએ તારીખ : ૩૦.૦૧.૧૯૮૯ ના રોજ હિંમતનગર ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી, જેમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે ભોગ બનનાર, જેની ઉંમર આશરે સાડા ચૌદ વર્ષની હતી અને સંબંધિત સમયે ધોરણ-

૧૦ માં અભ્યાસ કરતી હતી, તે તારીખ : ૨૮.૦૧.૧૯૮૯ ના રોજ સવારે આશરે ૦૭:૦૦ વાગ્યે શાળાએ ગઈ હતી, પરંતુ સવારે આશરે ૦૯:૩૦ વાગ્યે રિસેસ દરમિયાન ઘરે આવી ન હતી અને ભોગ બનનારની સાથે અભ્યાસ કરતી સહાધ્યાયી પાસેથી પૂછપરછ કરતાં, ફરિયાદીને જાણવા મળ્યું કે હાલનો આરોપી, જે તે જ શાળામાં ભોગ બનનાર સાથે અભ્યાસ કરતો હતો, તે એક રિક્ષા સાથે ઊભો હતો અને તે ભોગ બનનારને ક્યાંક લઈ ગયો હતો. આ અંગે જાણ થતાં, પોતાની આબરૂ ન ખરડાય તે જોવાના ઉદ્દેશથી, ફરિયાદીએ ભોગ બનનારના પરત આવવાની રાહ જોઈ હતી, પરંતુ જ્યારે તે બે દિવસ સુધી પરત ન આવી, ત્યારે તેમણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી. ફરિયાદ નોંધાયા બાદ, પોલીસે કથિત ગુનાની તપાસ હાથ ધરી હતી અને પૂરતા પુરાવા મળતાં, આરોપી વિરુદ્ધ ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. આરોપીએ ગુનાની કબૂલાત ન કરી હોવાથી, ટ્રાયલ ચલાવવામાં આવી હતી.

૫. ટ્રાયલ સમયે, પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે નીચે મુજબના સાક્ષીઓને તપાસ્યા હતા;

મૌખિક પુરાવો

ક્રમ નં.	સાક્ષીઓ	આંક નં.
૧	ડૉ. નીતિન સદાશિવ ડોંગરે	૬
૨	ડૉ. ભરતકુમાર શંભુભાઈ પટેલ	૧૦
૩	ભોગ બનનાર	૧૫
૪	ડાહ્યાભાઈ નારણભાઈ પટેલ	૨૪
૫	હેમલતાબેન અભેસિંહ પરમાર	૩૪
૬	દિલીપપુરી મધુપુરી ગોસ્વામી	૩૫
૭	જયંતિભાઈ પ્રહલાદભાઈ બારોટ	૩૯
૮	ગૌતમભાઈ છગનલાલ જાની	૪૨
૯	રસિકલાલ નગીનદાસ શાહ	૪૫
૧૦	રામસિંહ મોતીભાઈ ભામ્ભોર	૪૮
૧૧	મહંમદભાઈ નુરાભાઈ સુણસરા	૫૨
૧૨	નરેન્દ્રસિંહ પથુભાઈ રાયજાદા	૫૩

૬. તે ઉપરાંત ફરિયાદપક્ષે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે કેટલાક દસ્તાવેજી પુરાવાઓ, જેમ કે ફરિયાદ, મેડિકલ પુરાવા, એફ.એસ.એલ. નો રિપોર્ટ વગેરે પણ રજૂ કર્યા હતા.

૭. સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા બાદ અને રેકોર્ડ પરની સામગ્રીનું અવલોકન કર્યા પછી, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીને આઈપીસી ની કલમો ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવતો હુકમ પસાર કર્યો હતો અને તેને ઉપરોક્ત ગુનાઓ માટે સાત વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારી હતી તેમજ આઈપીસી ની કલમો ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ પ્રત્યેક માટે રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ ભરવો અને દંડ ન ભરે તો દરેક કલમ હેઠળ વધુ ત્રણ મહિનાની સખત કેદ ભોગવવાની સજા કરી હતી.

૮. તેનાથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને, આરોપીએ નીચલી અપીલ અદાલત સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી, જેણે આઈપીસી ની કલમો ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ આરોપીને દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ કાયમ રાખ્યો હોવા છતાં, દરેક કલમ હેઠળ દંડની રકમ અને દંડ ન ભરે તો ભોગવવાની સજા યથાવત રાખીને, સખત કેદની સજા સાત વર્ષથી ઘટાડીને ત્રણ વર્ષ કરી હતી. તેથી, હાલની અપીલ તેમજ રિવિઝન એપ્લિકેશન દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

૯. વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી ભટ્ટે રજૂઆત કરી હતી કે નીચલી અપીલ અદાલતે વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે, કારણ કે તે રેકોર્ડ પરની સામગ્રીનું તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસવામાં આવેલા સાક્ષીઓના પુરાવા તેમજ તેના દ્વારા રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજી પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લેતાં, નીચલી અપીલ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમમાં દખલ કરવી જોઈતી ન હતી. તેથી, તેણીએ એવી અરજ કરી હતી કે અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે.

૧૦. બીજી તરફ, હાલના આરોપી તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી દવેએ અપીલનો વિરોધ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં, નીચલી અપીલ અદાલતે આરોપીને નિર્દોષ મુક્ત કરવો જોઈતો હતો, અને તેથી, તેમણે એવી અરજ કરી હતી કે રાજ્યની અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે અને આરોપી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી રિવિઝન એપ્લિકેશન મંજૂર કરવામાં આવે.

૧૧. અપીલકર્તા – રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. અને મૂળ આરોપી તરફે વિદ્વાન વકીલની દલીલો સાંભળી અને તેમની મદદથી રેકોર્ડ પરની સામગ્રીનું અવલોકન કર્યું. ફરિયાદપક્ષનો કેસ એવો હતો કે કથિત ગુનાની તારીખે ભોગ બનનાર સગીર હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૭, કે જેઓ ભોગ બનનારના પિતા હતા, તેમણે પોતાની જુબાની (આંક-૩૯) માં જણાવ્યું હતું કે ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ ૦૧.૦૬.૧૯૭૪ છે અને ગુના સમયે, એટલે કે તારીખ : ૨૮.૦૧.૧૯૮૯ ના રોજ, તેણીની ઉંમર આશરે સાડા ચૌદ વર્ષની હતી. ભોગ બનનારની ઉંમર સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે આંક-૪૩ થી ભોગ બનનારના જન્મ નોંધણી સંબંધિત હિંમતનગર નગરપાલિકાના રજિસ્ટરના પાના નં. ૮૨ ની એન્ટ્રી નં. ૬૪૨, આંક-૪૪ થી ભોગ બનનારના જન્મ પ્રમાણપત્રની ખરી નકલ, આંક-૪૬ થી ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ સંબંધિત શાળાના રજિસ્ટરનો ઉતારો અને આંક-૪૭ થી ભોગ બનનારનું સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટ રજૂ કર્યું હતું. આંક-૪૩ અને ૪૪ પરના દસ્તાવેજો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે હિંમતનગર નગરપાલિકાના સંબંધિત અધિકારીને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮ તરીકે તપાસ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮ એ પોતાની જુબાની (આંક-૪૨) માં જણાવ્યું હતું કે સંબંધિત સમયે તેઓ સેનિટરી ઇન્સ્પેક્ટર અને સબ-રજિસ્ટ્રાર જન્મ અને

મરણ તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. જન્મ અને મરણના રજિસ્ટરનું અવલોકન કર્યા પછી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮ એ જણાવ્યું હતું કે રજિસ્ટરના પાના નં. ૮૨ પર કરવામાં આવેલી એન્ટ્રી નં. ૬૪૨ એ ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ સંબંધિત છે, જે ૦૧.૦૬.૧૯૭૪ છે. પોતાની ઊલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ એ વાતનો ઇનકાર કર્યો હતો કે ભોગ બનનારનું નામ ત્યારબાદ એન્ટ્રી નં. ૬૪૨ થી દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. આંક-૪૬ અને ૪૭ પરના દસ્તાવેજો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે ભોગ બનનાર જ્યાં અભ્યાસ કરતી હતી તે શાળાના આચાર્યને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯ તરીકે તપાસ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯ એ પોતાની જુબાની (આંક-૪૫) માં જણાવ્યું હતું કે શાળાના જનરલ રજિસ્ટરના પાના નં. ૩૪.સી પર ભોગ બનનારની નોંધ છે, જે ૦૧.૦૬.૧૯૭૪ છે. પોતાની ઊલટતપાસમાં આ સાક્ષીએ પણ એ વાતનો ઇનકાર કર્યો હતો કે જન્મ તારીખ ત્યારબાદ રજિસ્ટરમાં દાખલ કરવામાં આવી હતી. આમ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૭ ના પુરાવાને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯ ના પુરાવાથી સમર્થન મળે છે. તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટ અને નીચલી અપીલ અદાલતે યોગ્ય રીતે ઠરાવ્યું છે કે કથિત ગુનાની તારીખે ભોગ બનનાર સગીર હતી.

૧૨. ઉપર મુજબ ઠરાવ્યા પછી, હવે આ અદાલતે એ તપાસવાનું રહે છે કે શું ફરિયાદપક્ષ એ સાબિત કરવામાં સફળ રહ્યું છે કે આરોપીએ ભોગ બનનારને તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી-ફોસલાવી હતી. ઉપરોક્ત પાસાંની મૂલવણી કરવા માટે, અહીં ભોગ બનનારની જુબાનીનો સંદર્ભ લેવો સુસંગત રહેશે. ફરિયાદપક્ષે ભોગ બનનારને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩ તરીકે તપાસ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩ એ પોતાની જુબાની (આંક-૧૫) માં જણાવ્યું હતું કે આરોપી તેણીના વર્ગનો મોનિટર હતો, અને તેથી, તેણી તેને ઓળખતી હતી. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે કથિત ગુનાના આશરે બે દિવસ પહેલાં, આરોપીએ તેણીને કહ્યું હતું કે ચાલો આપણે લગ્ન કરી લઈએ, આપણે સુખેથી રહીશું અને તે માટે તેણે તેણીને કહ્યું હતું કે તેઓએ આગ્રા ખાતે આરોપીના કાકાના ઘરે જવું પડશે. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે આરોપીએ તેણીને કહ્યું હતું કે તેના કાકા તાળા અને ચાવી બનાવવાની ફેક્ટરી ધરાવે છે અને તે તેના કાકાનો વારસદાર છે, કારણ કે તેના કાકાને પોતાનું કોઈ સંતાન નથી. ભોગ બનનારે ત્યારબાદ સમગ્ર ઘટનાનું વિગતવાર વર્ણન કર્યું હતું કે કેવી રીતે ઘટનાની તારીખે આરોપી તેણીની શાળા પાસે ઊભો હતો અને કેવી રીતે તેણે તેણીને રિક્ષામાં બેસાડી હતી અને ત્યાંથી તેઓ કેવી રીતે એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ગયા,

એટલે કે હિંમતનગરથી ખેડબ્રહ્મા, આબુ રોડ, આગ્રા, ફતેહપુર સિકરી અને ત્યાંથી આગ્રા અને અંતે તેઓ કેવી રીતે ફિરોઝાબાદથી પોલીસ દ્વારા પકડાયા અને હિંમતનગર લાવવામાં આવ્યા. વધુમાં, ભોગ બનનારે સ્વીકાર્યું હતું કે તેણીને આરોપી સાથે પ્રેમસંબંધ હતો અને જો તેણીને ખબર હોત કે આરોપી પરિણીત છે, તો તે તેની સાથે ગઈ ન હોત. આમ, એ બાબત સાબિત થાય છે કે આરોપીએ ભોગ બનનારને તેની સાથે લગ્ન કરવાના બહાને લલચાવી-ફોસલાવી હતી, અને તે રીતે, તેણીને તેની સાથે જવા મજબૂર કરી હતી. પરંતુ, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, એકવાર જ્યારે એ સાબિત થઈ જાય છે કે કથિત ગુનાની તારીખે ભોગ બનનાર સગીર હતી, ત્યારે તેણીની સંમતિ કે અસંમતિથી કોઈ ફરક પડતો નથી. તેથી, આ અદાલતનો એવો અભિપ્રાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ નીચલી અપીલ અદાલતે એવા તારણ પર પહોંચવામાં કોઈ ભૂલ કરી નથી કે આરોપીએ ભોગ બનનારને તેણીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી-ફોસલાવી હતી, અને તે રીતે, તેઓએ યોગ્ય રીતે ઠરાવ્યું છે કે આઇપીસી ની કલમો ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળનો ગુનો બને છે.

૧૩. હવે, જ્યાં સુધી આઇપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના આરોપનો સંબંધ છે, ભોગ બનનારે પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે જ્યારે તેઓ ફતેહપુર સિકરી ખાતે આરોપીના સંબંધીના ઘરે પહોંચ્યા, ત્યારે આરોપી તેણીની સાથે સૂતો હતો અને તેણીની મરજી વિરુદ્ધ ત્રણ વખત તેણી સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે બીજા દિવસની રાત્રે પણ, આરોપીએ ત્રણ વખત તેણી સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા. તે બાબતને ધ્યાને લેતાં, અહીં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ ના પુરાવાનો સંદર્ભ લેવો સુસંગત રહેશે, કે જેમણે તારીખ : ૨૪.૦૨.૧૯૮૯ ના રોજ ભોગ બનનારની શારીરિક તપાસ કરી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ એ પોતાની જુબાની (આંક-૬) માં જણાવ્યું હતું કે ભોગ બનનારની શારીરિક તપાસ સમયે, તેમણે નીચે મુજબની બાબતો નોંધી હતી;

(૧) સ્તન, પેટ, સાથળની બંને બાજુ કે યોનિ પર કોઈ ઈજાના નિશાન જોવા મળ્યા ન હતા;

(૨) યોનિના સ્વેબ પર શુક્રાણુઓની હાજરી જોવા મળી ન હતી;

(૩) મૂત્રમાર્ગના સ્વેબમાંથી કોઈ જાતીય રોગના ચિહ્નો જોવા મળ્યા ન હતા;

(૪) તાજેતરના શારીરિક સંબંધના કોઈ ચિહ્નો ન હતા;

(૫) યોનિપટલ ભૂતકાળમાં ફાટી ગયેલું જણાયું હતું;

૧૪. હવે, જો આપણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ ના પુરાવાનું પરીક્ષણ કરીએ, કે જેમણે આરોપીની શારીરિક તપાસ કરી હતી, તો આ સાક્ષીએ પોતાની જુબાની (આંક-૧૦) માં જણાવ્યું હતું કે આરોપીની તપાસ સમયે, તેમણે નીચે મુજબ નોંધ્યું હતું;

(૧) મેં એક્સ-રે પ્લેટ નં. ૯૬૨ થી તેના કાંડા અને કોણીના એક્સ-રે લીધા હતા અને તે યોગ્ય રીતે જોડાયેલા જોવા મળ્યા હતા, અને તેથી, મારા મંતવ્ય મુજબ તેની ઉંમર આશરે ૧૭ વર્ષની હતી. હું આ સાથે એક્સ-રે પ્લેટ નં. ૯૬૨ રજૂ કરું છું;

(૨) તેના કપડાં પર લોહી કે શુક્રાણુના કોઈ ડાઘ જોવા મળ્યા ન હતા;

(૩) તેના ચહેરા, હાથ, સાથળ અને તેના ગુપ્તાંગ પર કોઈ ઝપાઝપી કે બચકાં ભરવાના ચિહ્નો ન હતા;

(૪) તેના પ્યુબિક વાળ વિકસિત હતા. પ્યુબિક વાળ એકબીજા સાથે ચોંટેલા ન હતા અને તેના શિશ્ન પર કોઈ ઈજા જોવા મળી ન હતી. શિશ્નની ટોચ પરથી ચામડી કપાયેલી હતી. કોઈ સ્મેગ્મા જોવા મળ્યું ન હતું. સ્ત્રાવના કોઈ ચાંદાના ચિહ્નો ન હતા અને તેની બગલના વાળ સંપૂર્ણ વિકસિત હતા;

(૫) તાજેતરના શારીરિક સંબંધના કોઈ ચિહ્નો ન હતા. તેણે ક્યારે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા તે અંગે કોઈ અભિપ્રાય આપી શકાય નહીં;

(૭) તે શારીરિક સંબંધ બાંધવા સક્ષમ હતો.

૧૫. આમ, ઉપર જણાવ્યા મુજબના તબીબી પુરાવા પરથી સ્પષ્ટપણે જણાઈ આવે છે કે ભોગ બનનારના શરીર કે તેની યોનિ પર અથવા આરોપીના શરીર કે તેના શિશ્ન પર કોઈ ઈજાના નિશાન જોવા મળ્યા ન હતા. તેથી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ એ એવો અભિપ્રાય આપ્યો હોવા છતાં કે આરોપી નં. ૨ શારીરિક સંબંધ બાંધવા સક્ષમ હતો, ઉપરોક્ત તબીબી પુરાવો આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના આરોપના પાસાં પર ફરિયાદપક્ષની હકીકતને સમર્થન આપતો નથી. તેથી, આ અદાલતના મતે, ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ નીચલી અપીલ અદાલત આરોપીને આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં ન્યાયી ન હતી.

૧૬. જ્યાં સુધી આઈપીસી ની કલમો ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળ સજાના પાસાંનો સંબંધ છે, આ ઘટના વર્ષ ૧૯૮૯ ની છે અને ત્યારથી અત્યાર સુધીમાં ૨૦ થી વધુ વર્ષો વીતી ગયા છે. આરોપી તેમજ ભોગ બનનાર અત્યાર સુધીમાં પોતપોતાના જીવનમાં સ્થાયી થઈ ગયા હશે. અહીં, એ પણ નોંધી શકાય કે કથિત ગુના સમયે, આરોપી આશરે ૧૮ વર્ષનો એક યુવાન છોકરો હતો, અને તેથી, આટલા વર્ષો પછી તેને કસ્ટડીમાં મોકલવાથી કોઈ હેતુ સરશે નહીં. તેથી,

જો આઇપીસી ની કલમો ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળ આરોપીને દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ કાયમ રાખતી વખતે, તેની કેદની મુદત ઘટાડીને તેણે પહેલેથી ભોગવેલી મુદત જેટલી કરવામાં આવે અને દંડ વધારીને રૂ. ૧૫,૦૦૦/- કરવામાં આવે, તો તે ન્યાયના ઉદ્દેશોને પરિપૂર્ણ કરશે. તેથી, રાજ્ય દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ ફગાવી દેવાને પાત્ર છે, જ્યારે મૂળ આરોપી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી રિવિઝન એપ્લિકેશન મંજૂર કરવાને પાત્ર છે.

૧૭. પરિણામે, રાજ્ય દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ ***ફગાવી દેવામાં આવે છે,*** જ્યારે મૂળ આરોપી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન ***અંશતઃ મંજૂર કરવામાં આવે છે.*** નીચલી અપીલ અદાલતનો તારીખ : ૧૪.૧૨.૧૯૯૩ નો ચુકાદો અને હુકમ ***સુધારવામાં આવે છે*** અને આરોપીને આઇપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના આરોપમાંથી જો કે ***નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં આવે છે,*** છતાં તેને આઇપીસી ની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળના ગુના માટે ***દોષિત*** ઠેરવવામાં આવે છે અને તેણે પહેલેથી ***ભોગવેલી*** મુદત જેટલી કેદની સજા ફટકારવામાં આવે છે તેમજ રૂ. ૧૫,૦૦૦/- નો દંડ ભરવો અને દંડ ન ભરે તો વધુ ***આઠ મહિનાની*** સખત કેદ ભોગવવાની સજા કરવામાં આવે છે. આરોપીએ દંડની

રકમ એટલે કે રૂ. ૧૫,૦૦૦/- આજથી ***આઠ અઠવાડિયાના*** સમયગાળામાં સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ જમા કરાવવાની રહેશે અને આવી રકમ જમા થયેથી ***રૂ. ૧૨,૦૦૦/-*** ભોગ બનનારને ચૂકવવામાં આવશે, જ્યારે બાકીની રકમ સરકારી તિજોરીમાં જશે. આરોપીના જામીનપત્રો મુક્ત કરવામાં આવે છે. આર એન્ડ પી સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને તાત્કાલિક પરત મોકલી આપવામાં આવે.

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

ઉમેશ

This is an AI-Assisted Translation.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========